

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 22.11. / 19:30

ALEVTINA IOFFE dirigentica

KAREN GOMYO violina

MUSORGSKI / ČAJKOVSKI / STRAUSS / WAGNER

CRVENI CIKLUS

JER NISTE ČULI SVE!

CRVENI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
ALEVTINA IOFFE dirigentica
KAREN GOMYO violina

MODEST P. MUSORGSKI /
instrumentirao Dmitrij Šostakovič 5'

Zora nad rijekom Moskvom, uvertira operi
Hovanščina

PETAR ILJIČ ČAJKOVSKI
Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35 35'

Allegro moderato

Canzonetta: Andante

Allegro vivacissimo

* * *

RICHARD STRAUSS
Smrt i preobraženje, simfonijska pjesma, op. 24 24'

RICHARD WAGNER
Predigra i Izoldina ljubavna smrt 18'
iz Tristana i Izolde

ALEVTINA IOFFE dirigentica

Alevtina Ioffe glazbena je ravnateljica Moskovske državne opere i Baletnoga kazališta za mladu publiku *Natalija Sac* te glavna gostujuća dirigentica Opere i baleta u Jakutiji. U travnju 2019. uspješno je debitirala u Bavarskoj državnoj operi izvedbom *Jolante* P. I. Čajkovskog i *Mavre* I. Stravinskog. Ova izvedba u režiji Axela Ranischa snimljena je srpnja ove godine te očekuje skori izlazak na DVD-u. Godine 2018. debitirala je i u Njemačkoj operi u Berlinu dirigirajući *Labuđe jezero* i odmah primila pozive za nove nastupe.

Rođena je u Moskvi gdje je studirala zbarsko dirigiranje, pjevanje i klavir na Državnom glazbeno-pedagoškom institutu *Ipolitov-Ivanov* te diplomirala operno i orkestralno dirigiranje na Državnom konzervatoriju *Čajkovski* u Moskvi u klasi Vladimira Ponkina. Nakon što je stekla iskustvo kao asistentica Donalda Runniclesa u Operi San Francisca, u Ruskom nacionalnom filharmonijskom orkestru te u *Helikon*-operi u Moskvi, godine 2009. osvojila je treću nagradu na dirigentskom

natjecanju *Victor de Sabata* u Trstu, uz posebnu pohvalu orkestra.

Između 2008. i 2011. dirigirala je u Moskovskom glazbenom teatru *Stanislavski i Nemirovič-Dančenko*, a često je pozivana da dirigira u Teatru *Massimo Bellini* u Cataniji te u Teatru *Verdi* u Trstu, kao i u Državnom kazalištu u Oldenburgu u Njemačkoj.

U rujnu 2011. imenovana je glazbenom ravnateljicom Moskovske državne opere i Baletnog kazališta za mladu publiku *Natalija Sac*. Ravnala je velikim brojem novih produkcija širokog repertoara koji uključuje Händelovu *Alcinu*, Puccinijevu *Madama Butterfly*, Verdijevu *Moć sudbine*, Bizetovu *Carmen*, *Jolantu* i *Jevgenija Onjegina* P. I. Čajkovskog, Mozartovu *Čarobnu frulu*, Ravelovu operu *Dijete i čarolije* kao i *Bajku o caru Saltanu* i *Zlatnog pjetlića* Rimski-Korsakova. Kao glazbena voditeljica i dirigentica projekta *Ruska godišnja doba 21. stoljeća*, koji je pokrenuo Andris Liepa, dirigirala je baletima *Žar ptica* i *Petruška* I. Stravinskog, izvedenima u Théâtre des Champs-Élysées u Parizu i Coliseumu u Londonu. Također je osmislila program *Portreti skladatelja* u kojemu je upoznala publiku s rijetko izvedenim djelima Brittena, Stravinskog, Honeggera i Schönberga. Značajan dio njezina repertoara su i suvremena scenska djela, poput baleta *Mala sirena* Lere Auerbach.

U rujnu 2015. godine imenovana glavnom gostujućom dirigenticom Opere i baleta u Jakutiji. Tu je ravnala premijerama Verdijeve *Aide*, *Pikove dame* P. I. Čajkovskog te Borodinova *Kneza Igora*.

Suradivala je s nekim od najvažnijih ruskih orkestara uključujući Državni simfonijski orkestar *Nova Rusija*, Rusku filharmoniju i Krasnodarski simfonijski orkestar. Godine 2016. na festivalu u Permu nastupila je uz Denisa Macujeva i pobjednike natjecanja *Čajkovski* ravnajući Ruskim nacionalnim orkestrom.

Uz dirigentski rad, uključena je u program profesionalnog usavršavanja posvećen elektroničkoj kompoziciji na Konzervatoriju *Čajkovski*.

KAREN GOMYO violina

Rodena u Tokiju, violinistica **Karen Gomyo** započela je glazbenu karijeru u Montréalu i New Yorku, a danas živi i djeluje u Berlinu. Glazbenica najvišega ranga, *Chicago Tribune* opisuje je kao "vrhunsku umjetnicu istinskoga glazbenog majstorstva, vitalnosti, sjaja i intenziteta".

U sezoni 2019./2020. Karen će imati niz europskih debija, uključujući nastup s Njemačkim simfonijskim orkestrom iz Berlina i Cristianom Măcelaruom, Orkestrom Romanske Švicarske i Jonathanom Nottom, Filharmonijom Njemačkog radija iz Saarbrückena i Kaiserslauterna i Pietarijem Inkinenom, Simfonijskim orkestrom škotskog BBC-a i Gergelyjem Madarasom te Dresdenskom filharmonijom i Roderickom Coxom. Među ostalim vraća se na ponovljene nastupe sa Bamberškim simfoničarima i Simfonijskim orkestrom Poljskoga radija.

Ostali recentni nastupi uključuju izvedbe s *Philharmonia*-orkestrom, Simfonijskim orkestrom iz Birminghama, Simfonijskim orkestrom Francuskog radija, Simfonijskim

orkestrom WDR-a iz Kölna, Danskim nacionalnim simfonijskim orkestrom. U ožujku ove godine otvorila je Dubai Proms sa Simfonijskim orkestrom BBC-a i Benom Gernonom, a debitantski nastup ostvarila je i sa Češkom filharmonijom pod vodstvom Semjona Bičkova.

Već dobro etablirana u Sjevernoj Americi, nastupila je s Newyorškom filharmonijom, Simfoničarima iz Chicaga, orkestrima iz Clevelanda i Philadelphie, Losangeleskom filharmonijom, orkestrima iz Minnesote, Detroita, San Franciscas, Dallasa, Cincinattija, Toronta, Montréala, Vancouvera, St. Louisa i Washingtona.

Njezina popularnost u Australiji i Aziji zadnjih nekoliko sezona pospješena je turnejom s Novozelandskim simfonijskim orkestrom, kao i nastupima sa Zapadnoaustralskim simfonijskim orkestrom iz Perth, Tasmanijskim simfoničarima i recitalom u Operi u Sydneyju. Ove sezone ponovno će surađivati s orkestrima Melbournea i Sydneyja. U Aziji će debitirati sa Simfonijskim orkestrom iz Singapura, Simfonijskim orkestrom grada Tokija i Malezijskom filharmonijom.

Iznimno posvećena suvremenoj glazbi, 2015. održala je sjevernoameričku premijeru Drugoga koncerta *Mar'eh* Matthiasa Pintschera s Nacionalnim simfonijskim orkestrom iz Washingtona pod autorovim ravnanjem, kao i *Vox Amoris* Pëterisa Vasksa s Laponskim komornim orkestrom pod vodstvom Johna Storgårdsaa. Godine 2018. uz pohvalu kritike praižvela je novi Komorni koncert Samuela Adamsa koji joj je i posvećen, uz Simfonijski orkestar iz Chicaga i Esa-Pekku Salonena.

JER NISTE ČULI SVE!

MODEST P. MUSORGSKI

Zora nad rijekom Moskvom, uvertira operi *Hovanščina*

Ruski skladatelj **Modest Petrovič Musorgski** (1839. - 1881.) skladao je *Zoru nad rijekom Moskvom* rujna 1874. kao uvertiru operi *Hovanščina*, posljednjoj operi koju zbog iznenadne smrti nije dovršio. Radnja opere epski je prikaz Moskovskoga ustanka iz 1682. godine, neuspjele političko-vjerske i vojne pobune, koja je dovela do uspona cara Petra Velikog. Musorgski je uložio puno truda i vremena da skupi golemu količinu povijesnih i društvenih pojedinosti o tome burnom razdoblju, zbog čega je nastajanje opere išlo sporo i trajalo dugo.

Uvertira započinje prikazom zore nad rijekom Moskvom i stražom koja skida lance s gradskih vrata. "Skladba postupno raste do teme u oboi nasuprot violinama u uzlaznome pokretu", bilježi skladatelj. "Zastor se potom diže i pred nama se ne ukazuje rijeka Moskva, već Crveni trg. Kako glazba postaje sve življa, tako se pojavljuju crkveni tornjevi obasjani suncem. Zvona zvone na zornicu te potom nestaju u daljini, isto kao što glazba nestaje poput magle nad rijekom".

PETAR ILJIČ ČAJKOVSKI

Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35

Početkom 1878. **Petar Iljič Čajkovski** (1840. - 1893.) odsjeda u švicarskom Clarensu kao gost bivšega studenta s Moskovskog konzervatorija, danas malo poznatog ruskog violinista Josifa Koteka (1855. - 1885.).

Nakon diplome 1875., Koteka je na preporuku Nikolaja Rubinsteina angažirala Nadežda von Meck, da s njom izvodi nove skladbe u njezinu domu, i upravo je on upoznao Čajkovskog sa ženom koja će uskoro postati njegova pokroviteljica. Očajan zbog apsurdnosti braka s Antoninom Ivanovnom Miljukovom, potkraj 1877. Čajkovski bježi u Italiju, a Kotek u isto vrijeme napušta Rusiju da bi studirao s Josephom Joachimom u Berlinu; tako se u ožujku spomenute 1878. nalaze u Clarensu, skladateljevu omiljenom švicarskom obitavalištu.

Zajedno s Kotekom, Čajkovski je u Clarensu prosviravao raznoliki violinistički repertoar, a posebno *Španjolsku simfoniju* Édouarda Laloa, koja ga je po svemu sudeći nadahnula da sklada *Violinski koncert*.

17. ožujka Čajkovski javlja von Meck: "Ove večeri obuzela me je... posve nenadano goruća inspiracija..."; ostavlja po strani *Klavirsku sonatu* na kojoj tada radi te započinje *Violinski koncert*. Dva dana potom napominje da je prvi puta u životu započeo novu kompoziciju, a da nije dovršio prethodnu: "... nisam uspio obuzdati želju da ugrubo ne skiciram koncert, a potom sam se toliko zanio da sam u potpunosti napustio rad na sonati".

U svim pismima iz toga doba ističe identične osjećaje obuzetosti poslom na novom djelu, koje nastaje s lakoćom. 22. ožujka - u samo pet dana - zaključuje prvi stavak; dan potom započinje drugi (*Andante*), a 26. "dolazi do finala". 28. ožujka obznanjuje: "Danas sam zaključio *Koncert*. Sad ga valja prepisati i prosvirati više puta... te orkestrirati. Započet ću s prepisivanjem i dodavanjem posljednjih detalja".

Prosviravši djelo s Kotekom, odlučio je skladati novi *Andante* (poznatu *Canzonettu*); prvi i finalni stavak smatrao je, pak, zadovoljavajućima. Novi se *Andante*, prema njegovim riječima, "bolje uklapa u preostala dva", a izvorni stavak pod nazivom *Méditation* stavlja na početak *Souvenir d'un lieu cher*, za violinu i klavir, op. 42. 11. travnja partitura je spremna.

Nakon stanovitih promišljanja u pogledu posvete - Koteku ili Leopoldu Aueru (briljantnom mađarskom violinistu, učitelju J. Heifetza i N. Milsteina; 1845. - 1930.), odlučuje se za potonjeg - pokazat će se, pogrešno.

Jer, praizvedba djela, najavljena za koncert Ruskog muzičkog društva u Sankt Peterburgu 22. ožujka 1879., otkazuje se; Auer i Karl Davidov, naime, izjavljuju da je djelo preteško. S druge strane, pokušaji Koteka i Emilea Saureta da skladbu praizvedbu u Moskvi također ostaju bez uspjeha. Koncert stječe reputaciju nesvirljivog djela! Praizvedba se ipak događa: u New Yorku 1879., ali u verziji za violinu i klavir u tumačenju Leopolda Damroscha (točan datum ostao je nepoznat).

U Europi, a kasnije i u Rusiji, prvi je izvođač i "advokat" *Koncerta* Adolf Brodski (1851. - 1929.).

On djelo (pra)izvodi u Beču uz Bečku filharmoniju (bit će to jedino skladateljevo djelo koje će praizvesti ovaj orkestar), na posebnom događaju zvanom *Novitätprobe*, pod ravnanjem Hansa Richtera. Nakon toga pokusnog preslušavanja (koje su prolazila sva nova djela), potvrđeno je da će *Koncert* biti uvršten na program Bečke filharmonije 8. prosinca 1881. godine. Uspjeh je bio senzacionalan, unatoč negodovanju dijela publike. Kritičari su djelu pristupili neprijateljski, a posebno Eduard Hanslick - prema čijem je mišljenju Čajkovskijev *Koncert* "glazba što smrdi uhu". Pa ipak, *Koncert* je polučio prilično zanimanje, te je Brodski primio ponude za više izvedbi u sljedećoj sezoni. "Rejting" djela učvrstio je Brodski izvedbom u Londonu 8. svibnja 1882. godine.

Skladatelj je bio iskreno impresioniran Brodskijevom drskošću da nastupi pred bečkom publikom u novom djelu jednoga ruskog skladatelja. Zato je povukao originalnu posvetu Aueru i zamijenio je posvetom Brodskom (Auer je, pak, djelo prvi puta izveo tek 1893., prethodno učinivši više rezova u originalu, i ta se verzija dugo provlačila violinističkim repertoarom).

U Rusiji *Koncert* je premijerno izveden 20. kolovoza 1882. na koncertu u sklopu Umjetničke i industrijske izložbe, u tumačenju Brodskog pod ravnanjem Ipolita Altanija, prvog dirigenta Boljšog teatra u Moskvi (1882. - 1906.) - s iznimnim uspjehom. Djelo je tiskom objavio Petar Jurgenson: verziju za violinu i klavir 1879., a cjelovitu partituru 1888. godine.

JER NISTE ČULI SVE!

RICHARD STRAUSS

Smrt i preobraženje, simfonijska pjesma, op. 24

Postigavši veliki uspjeh tonskom poemom *Don Juan* - nastalom 1888. kada su mu bile samo dvadeset i četiri godine, **Richard Strauss** (1864. - 1949.) gotovo se momentalno posvetio sljedećoj skladbi istoga žanra, tonskoj pjesmi *Smrt i preobraženje* (*Tod und Verklärung*). *Don Juan* je skončao smrću svojega junaka, a *Smrt i preobraženje* trebala je odgovoriti na pitanja i osjećaje čovjeka koji se bori te naposljetku prepušta smrti. Praizvedba održana u lipnju 1891. pokazala se kao još jedan Straussov trijumf. Desetljećima to će biti i ostati jedno od njegovih najpopularnijih ostvarenja.

Ništa nije bilo modernije u glazbi zadnjih desetljeća 19. stoljeća, od simfonijske pjesme, toga smjelog pokušaja oblikovanja drame bez riječi u mediju velikoga simfonijskog orkestra, koji je imao za cilj testirati izražajnu moć glazbe do krajnjih granica. Ideju je inaugurirao Franz Liszt još 1850.-ih, a novi je žanr upravo u Straussu našao svojega vjernog praktičara.

S obzirom na činjenicu da je Strauss u trenutku skladanja ovog djela bio izrazito mlad čovjek, njegovi umjetnički uvidi u tematiku djela su zapanjujući. Ozbiljna tema ovog djela senzibilnome, filozofski orijentiranom mladiću s kraja 19. stoljeća bila je posve bliska. Junak njegove glazbene priče je idealist, progonjen sjećanjima na djetinjstvo, mladenačke ljubavi i osjećaj kako je promašio ispuniti svoje ideale. Nakon smrti, međutim, dolazi preobraženje u kojemu se duša napokon ostvaruje u beskrajnima raja. U pismu prijatelju Friedrichu von Hauseggeru, Strauss je 1894. uz ideju o *Smrti i preobraženju* tako zabilježio:

"Pred šest godina došao sam na ideju o tonskoj poemi koja opisuje posljednje sate čovjeka koji je težio najvišim idealima. Bolestan, čovjek leži na postelji teško i neravnomjerno dišući u snu. Lijepi snovi donose mučeniku osmijeh; san mu postaje lakši; budi se. Strašne muke ponovno ga počinju mučiti, groznica mu trese tijelo. Kad napadaj prestane i bol jenja, prisjeća se života za sobom; djetinjstvo prolazi pred njegovim očima; mladenaštvo sa svojim težnjama i strastima te potom, kako se bolovi vraćaju, pred njim se ukazuje cilj njegova životnog putovanja, ideja, ideal koji je pokušao ostvariti, ali koji nije uspio dovršiti, jer takvo savršenstvo čovjek ne može postići. Stiže sudnji čas. Duša napušta njegovo tijelo, kako bi u vječnome nebeskom prostranstvu otkrila veličanstveno ostvarenje ideala koji nije bilo moguće ostvariti ovdje dolje".

Nepravilni pulsirajući ritam na početku djela sugerira nepravilne otkucaje srca. Junak se suprotstavlja smrti, a njihov sukob može se čuti u eksplozivnom, uznemirenom *Allegro* koji slijedi. Mirnija, tugaljiva glazba nedvojbeno podsjeća na nostalgična sjećanja na djetinjstvo i mladenaštvo. Borba se potom vraća, a trenutak smrti, prikazan u uzlaznom *glissandu* s prigušenim završetkom u tonu ce - zadržanom u orkestralnim dubinama, nemoguće je previdjeti. Tema koja se potom rađa, polagano ali svečano, vodi ususret velikom finalu - viziji duše koja se ispunjava u "vječnome prostranstvu".

Tema preobraženja vratit će se šest godina kasnije u Straussov opus kroz posljednju od četiri posljednje pjesme, u kojoj ostarjeli par promatra zalazak sunca i pita se: "Je li to možda smrt?". Na vlastitoj samrtnoj postelji, Strauss je svojoj snasi potvrdio: "Umiranje je baš kao što sam to i skladao u svojoj *Smrti i preobraženju*".

RICHARD WAGNER

Predigra i Izoldina ljubavna smrt iz Tristana i Izolde

Zbog sudjelovanja u neuspjelom dresdenschom Svibanjskom ustanku 1848. godine, za **Richardom Wagnerom** (1813. - 1883.) izdan je uhiđbeni nalog, pa je skladatelj bio prisiljen pobjeći iz Njemačke. Prebjegao je u Švicarsku, a tamo ga je dočekaio veliki obožavatelj i bogataš Otto Wesendonck. Wagneru je u Švicarskoj na raspolaganju bila Wesendonckova kuća u kojoj je počeo rad na *Prstenu Nibelunga*, no nije ostao imun na Mathilde Wesendonck, suprugu svojega mecene. Povjesničari smatraju da je zbog gospođe Wesendonck obustavio rad na *Prstenu* i okrenuo se romantičnijoj temi kakva se nalazi u starome mitu o *Tristanu i Izoldi*. No, kako je Wagnerova žena Minna pronašla romantična pisma koja su razmjenjivali kompozitor i žena njegova bogatog pokrovitelja, bio je prisiljen otići u novi azil. No ovaj put ne u politički, već u ljubavni azil u Veneciju, gdje je nastavio rad na *Tristanu i Izoldi*.

Opera *Tristan i Izolda* imala je praižvedbu 1865. u Münchenu pod ravnanjem Hansa von Bülowa. Ta opera se često spominje kao jedan od "kamena temeljaca" u razvoju klasične glazbe. Wagner se u *Tristanu i Izoldi* koristio izvanrednim rasponom orkestralnih boja i drugih glazbenih sredstava. Opera je iznjedrila i takozvani *Tristan-akord*, koji je značajan, jer odstupa od tradicionalnoga harmonijskog sloga. Robert Erickson je to objasnio sljedećim riječima: "*Tristan-akord* je, između ostalog, prepoznatljivi zvuk, cjelina koja nadilazi svoje funkcionalne kvalitete u tonalitetnoj organizaciji". Kako je tema *Tristana i Izolde* neostvarena ljubav, koja ispunjenje nalazi tek u smrti ljubavnika, disonantne napetosti na rubu tonalitetnosti razriješit će se tek na koncu opere.

Ova opera po mišljenju nekih stručnjaka označava početak moderne glazbe, a po nekima se radi o najboljoj operi ikad napisanoj. Prvi i posljednji stavak opere, *Predigra i Izoldina ljubavna smrt* često se spajaju u jednu cjelinu i izvode kao samostalno koncertno djelo.

Zanimljivo je spomenuti i to da je dva mjeseca prije praižvedbe Cosima von Bülow, supruga dirigenta Hansa von Bülowa, rodila curicu, Izoldu, čiji je otac bio - Wagner. Cosima i Wagner vjenčali su se 1870. nakon što im se rodilo još dvoje djece, također nazvane po junacima Wagnerovih opera.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek*,
Korana Rucner Novak, Teodora Sucala Matei, Ivan Finta, Lovorka Moslavac,
Neven Manzoni, Alina Gubajdullina, Davide Albanese, Odette Cavaliere,

Saša Borčić Reba, Martina Sačer Pavlin, Kornelija Balaž, Saki Kodama

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Val Bakrač**, Sandra Bingula Nožica,

Sergii Vilchynskiy, Vlatka Pecić Juranić, Mirela Džepina Finta,

Paola Beziza, Ivo Jukić, Iva Kralj, Tomislav Ištok, Branimir Vagroš,

Krešimir Bratković

VIOLĀ Lucija Brnadić*, Hiwote Tadesse**, Lovorka Abramović Šoljan,

Miroslav Mrazović, Marko Otmačić, Tvrtko Pavlin, Aleksandar Jakopanec,

Pavla Kovač, Maja Pinterić Šibl, Tajana Škorić

VIOLONČELA Jasen Chelfi*, Vinko Rucner**, Oliver Đorđević,

Tajana Bešić, Miljenko Šajfar, Martina Pavlin, Emanuel Pavon, Adam Chelfi

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Antal Papp*, Ilin Dime Dimovski,

Dubravko Palanović, Tihomir Novak, Franjo Zvonar

FLAUTE Ana Batinica*, Matea Škarić Janković

PICCOLO Dijana Bistrović

KLAVIR/CELESTA Filip Fak

OBOE Vittoria Palumbo, Iva Ledenko

ENGLĀSKI ROĀ Źarko Antonić

KLARINETI Rude Mimica, Dunja Paprić

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Petar Križanić

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Lenart Istenić, Nikola Jarki, Daniel Molnar

TRUBE Marin Zokić*, Dario Cepić, Luko Saulović

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Tomislav Kovačić*

UDARALJKE Źeljko Grigić

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici voda dionica

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 29.11. / 19:30

HANS GRAF dirigent
GARRICK OHLSSON klavir

BRAHMS

Blagajna Zagrebačke filharmonije
www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

OFF
CIKLUS

ZAGREBAČKE FILHARMONIJE

ISKLUŽI PROBLEME
UKLUŽI
GLAZBU

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

JutarnjiLIST

START

VIJENAC

ZAGREB
moj grad

SPONZORI

PORSCHE
INTER AUTO

PETAK 6.12. / 19:30 / LISINSKI

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

ALAN BJELINSKI dirigent

RENATA SABLJAK / ERVIN BAUČIĆ

MIJA MIHANOVIĆ / SVEN POČRNIĆ vokali

Vokalni ansambl HUSAR&TOMČIĆ

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Korektura: Ana Marić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena: 5 kuna

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

www.zgf.hr